

15 Kasım 1990
Adapazarı Cezaevi

0000314

Ahmet KARDAM
Taraflardan bağışlanmıştır
TÜSTAV

Türkiye Birleşik Komünist Partisi
Adapazarı Merkez İlçe Örgütü Kongresi'ne

Değerli yoldaşlar,
Sayın konuklar,

Merkez İlçe Başkanımız sayın Dr. Necip Enver Demirer, bu kongremize katılmamız için bütün üyelere gönderdiği gibi bize de ulaştırdığı çağrıda, "kongremizde eksiksiz bulunmak ve bu kongremize canlılık kazandırmak gibi bir görev ve sorumluluğumuz" olduğunu hatırlatıyordu çok haklı olarak. Buna rağmen bu önemli günde aranızda bulunamıyoruz. Bunun sorumlusu, her ağzını açtığı anda düşünce özgürlüğünden, demokrasiden, insan haklarından söz eden, ama ceza yasasındaki 141-142. maddeleri kaldıran ya da değiştiren yasa tasarısını meclise göndermemekte ve 12 Eylül hukukunun sonuçlarını ortadan kaldıracak bir genel af çıkarmamakta inatla direnen bugünkü ANAP hükümeti ve her sözü yasa yerine geçen, her hareketiyle anayasayı "tebdil, tağyir ve ilga" eden Cumhurbaşkanı Özal'dır. Ama bu durum, siz sevgili ve değerli yoldaşlarımıza ve sayın konuklarımıza seslenmemize gene de engel değildir. Hepinizi ayrı ayrı sevgiyle, dostlukla ve özlemle selamlıyoruz.

Değerli yoldaşlar,

70 yıldan sonra Türkiye'de bir komünist partisi ilk kez yasal çalışmaya geçmiştir. Komünistler olarak ülkemizde nihayet yasal kongrelerimizi yapıyoruz. Bu hakkı, demokrasi güçlerinin de desteğiyle, mücadele ederek, bileğimizin hakkıyla aldık. Bu yalnız biz kumünistlerin değil, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü için çok uzun yıllardan beri her türlü baskıya, eziyete, iskenceye göğüs gererek mücadele etmiş bütün demokrasi güçlerinin zaferidir. Türkiye demokrasi tarihinde böyle bir

sayfayı açmış olmakla haklı olarak gurur duyuyoruz. Bu mücadele, biz Türkiyeli komünistleri demokrasi ve özgürlük düşmanı olarak göstermek isteyen gericiğin yüzündeki maskeyi de düşürmüş, demagoglar bütün çirkinlikleriyle halkın karşısında çırpıplak kalıvermişlerdir. Şimdi yasa dışı olan 141-142'dir; yasa dışı olan Kürt halkı üzerindeki bu zulüldür, Güneydoğu Kararnameleri'dir; şimdi yasa dışı olan insanı köleleştirmeyi, kullaştırmayı amaçlayan, onun özgür düşüncesini, özgür gelişimini yok etmeyi hedefleyen bu 1982 anayasası ve ne kadar anti-demokratik yasa varsa onlardır.

Partimiz TBKP'nin kapatılması istemiyle Anayasa Mahkemesinde açılmış olan dava sürüyor. Bu dava bir kapatma kararıyla sonuçlanabilir mi? Belki. Ama şurası çok açık ki, TBKP'nin halkın vicdanında kazanmış olduğu meşruiyeti, toplumsal yasallığı hiç bir karar, hiç bir kimse alamaz. Buna kimsenin gücü yetmez. Yetmeyeceği için de hiç kimse partimizi yasa dışına itemeyecek, onu bir kez daha yasa dışı ilan edemeyecektir. Bu demektir ki, üç yıl önce, tam da bu günlerde genel Başkanımız Sargın ve Genel Sekreterimiz Kutlu yoldaşlar Türkiye'ye gelirlerken önümüze koymuş olduğumuz hedefe büyük ölçüde ulaşmış bulunuyoruz. Kökleri Osmanlı'ya, hatta ta Bizans'a kadar uzanan bu köhnemiş ceberrut devletin, halkına vatandaşı gözüyle değil kulu gözüyle bakan bu çağ dışı devletin resmi ideolojisini ta temellerine kadar sarsan ve bizi bugünlere kadar getiren o "dönüşün" üçüncü yılında, Sargın ve Kutlu yoldaşlarımızı, yasallaşma mücadelesini bütün zorluklara ve tehlikelere göğüs gererek sürdürmüş tüm parti üyelerimizi ve yandaşlarımızı, o paha biçilmez destekleri olmadan bu başarıyı hiç bir zaman kazanamayacağımız dostlarımızı saygıyla anıyoruz.

Evet, büyük bir başarı elde ettik. Ama daha hiç bir şey çözülmüş değil. Daha işin başındayız, hem de en başında. Karşımızda büyük sorunlar duruyor. Bu sorunları, kanımızca, üç başlık altında toplamak mümkündür. Birincisi, yurdumuz Türkiye'nin karşı karşıya olduğu sorunlar ve bizim TBKP olarak bu sorunlar karşısındaki tutumumuzdur. İkincisi, felsefemizin, pratik faaliyetimizin ve örgüt anlayışımızın üzerine dayandığı marksizmin günümüzdeki bunalımı ve bizim teorimizi yenileme çabalarımızdır. Nihayet üçüncüsü, diğer marksist, sosyalist,

Ahmet KARDAM
Tarafindan bağışlanmıştır
TÜSTAV

komünist güçlerle birlikte daha geniş bir partide bir araya gelerek, Türkiye sosyalist hareketinin birliğini sağlama doğrultusunda atılmasına çalışılan yeni adımlardır.

Değerli yoldaşlar,

Büyük kongreyle sonuçlanacak bu kongreler sürecinde, üyesi olduğumuz bu örgütün kongresinde bu üç konudaki görüşlerimizi çok özetle, kısaca da olsa ortaya koymak istiyoruz. İl kongremize ve Büyük Kongremize delege adayı olacak değerli yoldaşlarımız için ne yazık ki oy kullanamayacağız. Ama öyle de olsa, seçilen yoldaşlarımızın bizim görüşlerimizi de dikkate alacaklarından en ufak bir kuşumuz yoktur.

x x x

Partimiz TBKP artık yasal bir partidir. 141 ve 142. maddeler kamuoyunun vicdanında fiilen mahkum olmuşlardır. Mahkemeler bu iki maddeden ötürü ilericileri, komünistleri tutuklayamamakta, tutuklasa bile kısa sürede tahliye etmek zorunda kalmaktadır. Ama biz yasal çalışabiliyoruz diye, 141-142 tekrar fiilen işlemez hale geldi diye, Türkiye'ye demokrasi olunda yeni bir adım da atmış değildir. Tersine, özellikle geçtiğimiz Nisan ayından bu yana, yani Güneydoğu Kararnameleri çıkarıldığından beri, demokrasi, özgürlükler ve insan hakları konusundaki gelişmeler çok endişe vericidir.

-- Hiç bir organa karşı en küçük bir sorumluluk taşımayan cumhurbaşkanı Özal, bütün yaşamsal konularda tek başına kararlar alabilmektedir. Türkiye'de bir hükümet, bir parlamento var mıdır? sorusuna kimse kolay kolay evet, vardır, yanıtını verememektedir. Türkiye, Cumhurbaşkanı Özal'ın eliyle, ABD çıkarları doğrultusunda hızla Ortadoğu'da bir savaşa sürüklenme tehlikesiyle karşı karşıyadır.

-- Barış savunan, savaşa hayır diyen insanlar, 15-16 yaşında öğrenciler işkenceli sorgulardan geçirilebilmekte, tutuklanabilmektedir.

-- Güneydoğu Kararnameleri denilen kırım, yıkım, sürgün, işkence ve sansür kararlameleri sayesinde Kürt hal-

Ahmet KARDAM
Tarafından bağışlanmıştır
TÜSTAV

kının karşı karşıya kaldığı zulüm görülmemiş boyutlara tırmanmıştır. Hükümet bu bölgedeki illerde insan hakları sözleşmesini askıya aldığı ilan edebilmiştir. Eğer bu kıyım ve kırıma dur denmeyecek olursa, iki halk arasındaki güven büsbütün dinamitlenecek, onmaz yaralar açılacaktır. Gerçek bölücüler, birlik-beraberlik nutukları ata ata Türk ve Kürt halkını birbirine düşman edecek bu politikanın uygulayıcılarıdır. Kürt sorunu demokratik, adil ve barışçı bir çözüme bir an önce kavuşturulamazsa, korkarız, tıpkı şimdi Alman halkının vicdanındaki gibi Türk halkının vicdanında da kuşaklar boyu süredük çok derin yaralar açılacaktır.

-- Cezaevleri 12 Eylül hukukunun akılalmaz bir adaletsizlikle idama ve ömürboyu hapse kadar uzanan ağır cezalara çarptığı siyasi tutuklu ve hükümlülerle doludur. Hakkında hüküm verilmeksizin insanların 8-10 yıl tutuklu kalması Türkiye dışında dünyanın neresinde vardır? Hükümet, bütün evrensel hukuk kurallarını çiğneyerek içeride tuttuğu bu insanların, silelerinin onurlu direnişlerini kırmak, tüm barış ve demokrasi güçlerini sindirmek için onları Eskişehir'deki hücre tipi cezaevleriyle ve idam kararlarının infazıyla tehdit edebilme cesaretini kendisinde bulabilmektedir. Hükümet, cezaevlerindeki siyasi tutuklu ve hükümlüleri ülkemizdeki barış ve demokrasi hareketine karşı rehin tutmaktadır. Bunun başka adı yoktur. Biz şimdi burada yasal kongremizi yaparken, cezaevleri en basit insan hakları uğruna direnişlere sahne oluyor, açlık grevleri ve ölüm oruçları sürüyor. Kongremiz bu onurlu direnişlerle dayanışmasını göstermelidir.

-- Demokrasinin, özgürlüğün olmadığı yerde, özgür sendikacılığın ve grev hakkının olmadığı yerde ekmek de olmaz, iş de olmaz, insan onuruna yarasır bir yaşam da olmaz. İşte işçilerimizin durumu, işte memurlarımızın durumu, işte tüm halkın durumu!

Değerli yoldaşlar,

Ülkemizin karşı karşıya olduğu ağır sorunlar listesini

Ahmet KARDAM
Tarafindan bagıslanmistir
TUSTAV

daha da uzatmak elbette mümkün. Ama buna gerek olduğunu sanmıyoruz. Bizim üzerinde durmamız gereken konu, herhalde, partimizin ve onun tek tek örgütlerinin bu ağır sorunlar karşısındaki durumudur. Sanırız şu saptamamıza herkes katılacaktır: Yasal başvurumuzu yaptığımız geçtiğimiz Haziran ayından bu yana, partimiz TBKP ve örgütleri, ülkenin politik gündemine kendisinden beklenen aktif müdahaleleri yapamamaktadır. Geride bıraktığımız bu dönem daha çok bir içe kapanma dönemi olmuştur. Bunun, en başta birikmiş olan örgüt içi sorunların çözümü, parti şubelerinin kurulması, bunun getirdiği bir dizi bürokratik işlemi yürütme, vb. gibi bir dizi haklı nedeni vardır. Fakat her şeyi bunlarla açıklamak acaba gerçekten mümkün müdür? Kongremiz umarız bu sorunun yanıtını da irdeleyecektir.

Genel Yönetim Kurulumuz Eylül ayı sonunda yaptığı toplantıda bir demokrasi kampanyasını başlatma kararı aldı. Ama bu kampanya, örgütlerimizi ve üyelerimizi kapsayacak, onları harekete geçirecek biçimde gerçek anlamda halâ başlayabilmiş değil. Neden? Yukarıda sıraladığımız yakıcı sorunlar karşısında diğer örgütlerimiz ve bizim örgütümüz yeterince duyarlı olabiliyor mu? Göğsümüzü gere gere, üzerimize düşeni, biz komünistlerden bekleneni yaptık, diyebiliyor muyuz?

Anayasa Mahkemesi'nden olumsuz bir kararın çıkmasını önleme bir bakıma, hatta büyük ölçüde bizim elimizde. Ama bu, yalnızca 141-142'nin kalkması gerektiğini tekrarlamakla ve bizden aktif müdahale bekleyen sorunlar konusunda harekete geçebilmek için önce mahkeme kararının kesinleşmesini beklemekle sağlanabilir mi?

12 Eylül'den bu yana bu devlet, ve 1983'ten bu yana ANAP hiç bir demokratik hakkı kendiliğinden, o hak uğruna mücadele edilmeden vermedi. "Ya demokrasi, ya demagoji" tercihi karşısında hep ikincisini seçti. Bu bakımdan durumda değişen bir şey yoktur. Ama değişen başka bir şey var. Sanırız işte biz bu değişen şeyi yeterince dikkate alamadık. O da şudur: Yasal başvurumuzun İçişleri Bakanlığı'nca alındığı 4 Haziran günü TBKP, Kasım 1987'de başlattığı mücadelede önüne koyduğu hedefe büyük ölçüde ulaşmış oluyordu. Evet, 141-142 halâ duruyordu ve hakkımızda kapatma davası açılmıştı. Ama öyle de olsa, yani hedefe henüz yüzde yüzlük bir isabetle vurulamamış da olsa,

koşullar artık değişmişti. Bir de karşımıza şöyle bir durum çıkmış oluyordu: Bir yanda yasal bir komünist partisi, öte yanda ve aynı zamanda, başta Kürt halkına karşı olmak üzere sürekli tırmanan baskılar, artan işkenceler ve insan hakları ihlalleri...

Bu durumda, hem TBKP'nin toplumsal yasallığını hukuksal yasallıkla tamamlamak, hem de karşı karşıya kalınan bu açmazdan kurtulmak, partinin var gücüyle ülke gündemindeki sorunlara aktif müdahale etmeye yönelmesini gerektiriyordu. Kendi yasallığını başkalarının özgürlüklerini ve haklarını kazanma mücadelelerinde bir silah haline getirmek gerekiyordu. Hiç değilse Eylül ayından başlamak üzere bunun yapmamız gerekiyordu. Ne kadar yapabildik? Yapamadıysak ya da yeterince yapamadıysak, niye yapamadık?

Cezaevinde, pratik günlük mücadelenin dışında bulunan bizlerin bu soruların ayrıntısına inip yanıtlarını vermeye kalkışmamız herhalde doğru olmaz. Ama kongremizin önemsiz olmadığını düşündüğümüz bu soruları da ele alması, ortak bir görüş oluşturmaya çalışması, seçilecek yeni yönetime ve delegelere ışık tutması yararlı olacaktır. Bizim görüşümüz kısaca şudur: TBKP'nin yasallığını salt talep ederek ve bekleyerek değil, ülkenin politik gündemine aktif müdahale ederek, mücadele ederek kazandık. Bu çizgiden hiç sasmamalıyız. Ama artık salt TBKP'nin Anayasa Mahkemesindeki davasından söz ederek ve daha çok da bekleyerek politik gündeme müdahale edemeyiz. Dışa dönük mücadeleden uzak durursak, basa başında ne kendimizi yenileyebilir, karşı karşıya olduğumuz teorik sorunların üstesinden gelebilir, ne de bizim de içinde yer aldığımız sosyalistlerin birlik partisi çalışmalarına olumlu bir katkıda bulunabiliriz.

Burada ele aldığımız bu sorular belli yönleriyle elbet partinin merkezi çalışmasına da bağlanıyor. Sorun elbet o yönleriyle de irdelenmeli, Genel Yönetim'den kaynaklanan eksiklikler de saptanmalıdır. Ama bunu yaparken şu sorunun da yanıtını verebilmeliyiz: Adapazarı halkı bizi yalnız TBKP tabelasıyla mı tanıyor, yoksa her hak gaspına, her haksızlığa, her anti-demokratik uygulamaya karşı verdiğimiz mücadeleyle de mi? Anayasa Mahkemesi'nin verebileceği olumsuz bir karar durumunda, Adapazarı halkı, ilerici ve demokrat güçler, uğradığımız bu

Ahmet KARDAM
TARAFINDAN BAĞIŞLANMIŞTIR
TÜSTAY

TÜRKİYE HAKKINDA SORULAR VE CEVAPLAR

haksızlık karşısında bunu kendi dışlarında gelişen haksız bir olay olarak mı görecekler, yoksa bu kapatma kararını kendilerine de indirilmek istenen bir darbe olarak mı değerlendirecekler?

x x x

Karşı karşıya olduğumuz ikinci sorun, teorik yenilenme konusudur.

Sosyalizm hareketinin ağır bir politik ve teorik bunalımla karşı karşıya olmadığını iddia edebilmek artık hiç mümkün değil. Partimiz de içinde, Türkiye sosyalist hareketi kendisinden beklenen işlevi yerine getirmekte zorlanıyorsa, bunun önemli nedenlerinden birisi de hiç kuşkusuz bu bunalımdır. Önemli olan sorunu, soğuk kanlılığı yitirmeden, ayık ve açık bir tartışmayla ele alabilmektir. Bir de şu noktayı hiç gözden uzak tutmamalıyız: Ciddi sorunlarla karşı karşıya olan hiç de yalnızca sosyalistler, komünistler değildir. Hem dünyada hem de ülkemizde, bütün felsefi akımlar, bütün politik güçler şu ya da bu ölçüde bir bunalımla, kendilerini yenileme, ortaya çıkmış bu yeni dünyayı tekrar yorumlama ve açıklama sorunuyla karşı karşıyadırlar.

Bir komisyonca hazırlanmış Tezler tartışmaya açıldı. Biz bu tezler konusundaki görüşlerimizi burada ayrıntısıyla tartışacak değiliz. Ama kanımızca şu noktalar özellikle göz önüne alınmalıdır:

1) Çöken, iflas eden
1) Politik olarak çöken, fi iflas eden sosyalizm ideali değil, marksizmin belli, özel bir yorumunun uygulamasıdır. Yalnız bizim değil, Türkiye solu'nun ezici çoğunluğunun sahip olduğu gelenek bu olduğundan, bu çöküşün sonuçları bizler için de ağır sonuçlar yaratıyor. Öyle de olsa, biliyoruz ki, çöken sosyalizm değil, onun özel bir yorumuna dayalı uygulamasıdır.

2) "Marksizmin bunalımı" diye adlandırılan teorideki bunalımı, bu politik bunalımla özdeşleştirmemek, bir bakıma onu ayrı ele almak gerekiyor. Teorideki bu bunalım yeni değildir, kökleri yüzyılın başına kadar uzanmaktadır. Dünyada bu kadar çok çeşitli "marksizm" olmasının nedeni de bu bunalımdan kaynaklanıyor. İster doğa bilimlerinde olsun, ister toplum bilimlerinde ve felsefe alanında olsun, hiç bir teori

Ahmet KARDAM
Tarafindan başlanmıştır
TÜSTAV

sonsuz hakikati bulduğunu iddia edemez. İnsanlık tarihinde hangi teori vardır ki, dünyayı, olguları tümüyle ve sürekli açıklayabilmiş olsun, yani hiç bunalıma girmemiş olsun ve aşılmamış olsun? Marksizm de, daha yüzyılın başında, yeni ortaya çıkmaya başlayan olguları açıklayamaz duruma gelmeye başlamıştı. Bu durum onun farklı yorumlarına yol açtı. Özellikle 1930'lardan sonra, Stalinizmin etkileri sonucu, komünist partilerde tartışma ve görüş farklılıkları yasaklandığı içindir ki, bu teorik bunalımın daha önce ele alınması ve aşılması gecikti. Bu gecikmenin fiyatı olağanüstü büyüktür. Kısacası, sosyalist ülkelerdeki bu ani gelişmeler olmasaydı da, teorik bunalım varlığını sürdürüyor olacaktı, ve biz de belki bu kadar ağır koşullarda değil ama, gene bugün karşı karşıya olduğumuz sorunlarla karşı karşıya olacaktık.

3) Nitekim partimiz daha 1987'de, hatta daha öncesinde, yani sosyalist ülkelerin ve partilerinin bugünkü durumlarının en ufak bir emaresinin dahi bulunmadığı bir sırada, kendisini teorik olarak yenilemeye yöneldi. 1987'deki dönüş hareketi ve onunla başlattığımız mücadele bu teorik yenilenme çabasının ürünü oldu. Kendimizi yenilemeye yönelmemiş olsaydık o adımı atmamız hiç mümkün olamazdı, çünkü o adımı stabillemek, eski dar kalıplarımızı kırmış olmayı, dünyaya bambaşka bir gözle bakabilmiş olmayı gerektiriyordu. İşte, olayların peşinden sürüklenmemiş olmak şimdi bizim, yasalık mücadelesini belli bir noktaya getirmiş olarak, tekrar teorik yenilenme konusunu gündemimize alabilmemizde büyük bir şanstır. Bu şansı iyi kullanabilmeliyiz.

Tartışmaya açılmış olan Tezler'in, katıldığımız kadar katılmadığımız da bir çok ayrıntısı var. Bunları parti organlarında herhalde daha çok tartışacağız, tartışmalıyız da. Ama Tezler'in kanımızca bir temel doğrultusu var ki, işte ona tam anlamıyla katılıyoruz. Bu temel doğrultu, dünyayı yalnızca yorumlamak, onu bilinçli, örgütlü insan faaliyetiyle hemen bugünden değiştirmeye başlama fikridir. Kanımızca, marksizmin çoktan aşılmış olması gereken dogmatik yönleri yüzünden arka plana itilmiş, ama aslında onu bütün öteki felsefelerden ayıran, onu marksizm yapam bu temel fikir, politik ve örgütsel çalışmamızın üzerinde yükseleceği temeldir de.

Dünyayı değiştirmek! Yani neyi değiştirmek? Eger tüm bir TBKP'den söz ediyorsak, Türkiye'yi değiştirmek. Yok eğer TBKP'nin Adapazarı örgütünden söz ediyorsak, Adapazarı'nı değiştirmek! Dünyayı değiştirmenin, şu salonda oturan tek tek bizlerin iradesi ve faaliyeti dışında kalan bir başka özel, gizli anlamı yoktur.

Dünyayı değiştirmenin ne demek olduğunu biz kendi yakın pratiğimizden de biliyoruz. Üç yıl boyunca verdiğimiz yasallaşma mücadelesiyle biz komünistler Türkiye'yi değiştirdik. Türkiye'nin politik yaşamı üç yıl önceki değildir artık. Çok köklü bir tabuyu, resmi ideolojinin ve tüm gerici hukuksal yapının üzerinde yükseldiği tabulardan birini, komünizm tabusunu yıktık. İşte dünyayı değiştirmek! Ama yalnızca bir ilk adım, çok küçük bir ilk adım, ama dev bir başlangıç. Bu örnek bütün örgütlerimizin faaliyetine ışık tutabilir. Her örgütümüz kendisine sormalıdır: Biz örneğin Adapazarı'nda neyi değiştirdik? Neyi değiştirebiliriz, ya da değiştirmeliyiz?

Bu adımı nasıl atabildik? Teorimizdeki, marksizmdaki, ya da belki marksizmi bizim yorumlayış tarzımızdaki bir temel dogmayı kırarak. Neydi o dogma? Şu: Toplumsal yaşamı, tüm bir politik yaşamı, her şeyi belirleyen üretim biçimidir, yani alt yapıdır. Üretim biçiminde köklü bir değişiklik yapmadan toplumu, devleti, rejimi, vb. değiştirmek mümkün değildir. Demokrasi de, eşitlik de ancak öyle sağlanır; Kürt sorunu da, kadın sorunu da, hepsi ancak ondan sonra çözülebilir. Bu düşünceyle kendimizi hep o büyük güne hazırladık, o büyük günü bekledik, günlük faaliyetimizdeki her şeyi o büyük gün için yaptık. Oysa öyle bir büyük günün hiç bir zorunluluğu yoktu. Bunu göremedik. Ama işte şimdi, bugün, "Türkiye'yi değiştirdik" diyebiliyorsak, bunu bu dogmayı --belki henüz köklü bir biçimde değil ama-- kırabilmiş olmamıza borçluyuz. Tartışmaya açılmış olan Tezler, umarız, bu dogmadan daha da kesin bir kopuşu sağlayacaktır.

Tezler'in bununla doğrudan bağlı bir temel özelliği de, kanımızca, Türkiye gerçeğinden de hareketle, hemen bugünden Devlet'in küçültülmesi, onun yerine sivil toplum örgütlenmelerinin geliştirilmesi hedefini öne koymasıdır. Türkiye'nin demokratikleşmesi, özgürleşmesi, Kürt halkının varlığının

Ahmet KARDAM
Tarafından bağışlanmıştır
TÜSTAV

TÜRKİYE KURUMSAL ARKİVİ

tanınması, bütün bu ve benzeri temel sorunların çözülmesinde yakalanması gereken temel halka, kökleri Osmanlı'ya dayanan bu despot devletin halkla olan ilişkisinin değiştirilmesi, halkın kulluktan kurtulup vatandaşlaşması, yeni bir toplumsal sözleşmenin yapılmasıdır. Bu perspektif de yerel örgütlerin faaliyet ve mücadele yelpazesini alabildiğine genişletmektedir.

Bir kez daha yinelememize izin verin: Günlük pratik mücadeleden kopuk, masabaşı bir teorik yenilenme çabası, partiyi kendi içine kapar ve pratik faaliyetten kopuk bir teorik faaliyet yenilenme değil, olsa olsa bol ama sonuçsuz boş laf üretir. Üç yıllık mücadelemiz ve programımız, günlük mücadelemizi hangi hedeflere yöneltmemiz gerektiğini yeterince gösteriyor. Yapmamız gereken şey, Anayasa Mahkemesi'nin kararını beklemekten kurtulmak, Türkiye'nin gündeminde duran ve neden ve sonuçlarıyla Türkiye'nin en küçük yerleşim birimine kadar uzanan sorunların içine dalabilmektir. Toplumda bizi var edecek, bizi ügügal dostlarımızla omuz omuza, el ele getirecek olan budur.

Tez tartışmalarımız kendimizi yenileme çabalarımız yaşamsal önem taşıyor. Aslında herşey buna bağlı da denebilir. Ama teorik çalışma politik çalışmanın, politik hedeflerin, pratik mücadelenin yerini alamaz. Politik mücadeleden kopmuş bir teorik faaliyet ise, kendi başına hiç bir şey ~~xxxxx~~ getirmez. Bizim düşüncemiz budur.

x x x

Sosyalistlerin Birlik Partisi Girişimi'nin çalışmalarına ve partimizin bu çalışmalardaki yerine gelince: Bu konuda söyleyeceklerimiz çok kısa.

Bu süreç çok sancılı oldu. Sizler bu sürecin nasıl zorlu ve sorunlu olduğunu bizden çok daha iyi biliyorsunuz. TBKP'li-ler olarak, hakkımızdaki kökleşmiş önyargılardan, gösterilen anlayışsızlıktan, verdiğimiz mücadeleye kayıtsızlıktan, vb., vb. çok çektik. Bütün bunlar bizde hiç de temelsiz olmayan tepkiler doğurdu. Ama yoldaşlar, bütün bunlarda ne denli haklı olursak olalım, gene de çuvaldızı başkasına batırmadan önce iğneyi kendimize batırmalıyız. Bu sürecin bunca sancılı olmasında bizim payımız hiç mi yoktu? Bu süreci biz hiç mi zorlaştırmadık? Hatalar karşılıklı yapılması olmasaydı, bu süreç bu kadar sancılı ve tartışmalı olur muydu? Kongre sürecimiz,

Ahmet KARDAM
Tarafından bağışlanmıştır
TÜSTAV

özellikle son üç yılımıza ilişkin Tez tartışmalarımız ve Büyük Kongremiz bizden kaynaklanan ve kendi içimizde de hepimizin çok iyi bildiği sarsıntılara yol açan eksiklikleri umarız çok daha iyi görmemizi sağlayacaktır.

Ama gelinen şu noktada önemli olan kimin ne hata yaptığı değil, birliğin bizim açımızdan kaçınılmazlığı, zorunluluğudur. Birliğin alternatifi gerçekten yoktur. Neden? TBKP olarak kendi ayaklarımız üzerinde duramayacağımız için mi? Belki böyle düşünenler de vardır. Fakat biz bu düşüncede değiliz. Eğer mesele ayakta kalıp kalmamaksa, TBKP ayakta kalır. Bundan kimsenin kuşkusunu olmasın. Ama bu ayakta kalış neye hizmet eder? Neye yarar? İşte mesele burada.

Teorik çoğulculuğu, kendi içinde fikir çeşitliliğini savunduğunu söyleyen, monolitik parti olmaktan çıkmaya çalıştığını, hakikatin tekeli elinde tutmadığını ilan eden bir parti, diğer sosyalist, komünist güçlerle ve kişilerle birleşemiyorsa, bu söylediklerine kim inanır? Halkı bir yana bırakalım, bizim kendi söylediklerimize inancımız kalır mı?

x x x

Değerli yoldaşlar, sayın konuklar,

İşte söylemek istediklerimiz bundan ibaret. Bizi sabırla dinlediğiniz için hepinize teşekkür ediyoruz. Sözlerimize son vermeden önce, bir de vefa borcumuzu ödemek isteriz! Cezaevindeki yaşamımızı hem maddi hem manevi yönden daha katlanabilir kılmak için elinden geleni yapan, bizi yasama bağlayan Adapazarı örgütümüze, siz değerli yoldaşlarımıza ayrı ayrı teşekkür ediyoruz.

Cezaevinde birlikte kaldığımız Emin Taş ve Hasan Töre yoldaşlarımızla birlikte işte bu duygu ve düşüncelerle kongremize en içten başarı dileklerimizi iletiyor, hepinizi sevgi, saygı ve özlemlerle kucaklıyoruz.

Yaşasın TBKP!

Yaşasın Türkiye sosyalistlerinin-marksistlerinin birlik girişimleri!

Yaşasın demokratik ve sosyalist bir Türkiye için mücadelelemiz!

Ahmet Kardam

Cihan Şenoğuz

Bahri Kılıç

Ahmet KARDAM
Tarafindan başlanmıştır
TÜSTAV